

LECTIO DIVINA SEGÉDANYAG

a szentmise evangéliumi szakaszához

Jn13, 31-33a.34-35

Húsvét5. vasárnap („C” év)

Új parancsot adok nektek: Szeressétek egymást!

PÉCSI EGYHÁZMEGYE

„REMÉNYT ÉS JÖVŐT ADOK NEKTEK”
(JEREMIÁS 29.11)

+ EVANGÉLIUM Szent János könyvéből

Új parancsot adok nektek: Szeressétek egymást!

Abban az időben, amikor az áruló Júdás kiment a teremből, Jézus beszélni kezdett:

„Most dicsőül meg az Emberfia, s az Isten is megdicsőül benne. Ha Isten megdicsőül benne, Isten is megdicsőíti őt saját magában, sőt hamarosan megdicsőíti. Fiaim, már csak rövid ideig vagyok veletek. Új parancsot adok nektek: Szeressétek egymást! Amint én szerettelek titeket, úgy szeressétek ti is egymást. Arról tudják majd meg, hogy tanítványaim vagytok, hogy szeretettel vagytok egymás iránt.”

1. LECTIO – OLVASÁS

1.1. GÖRÖG SZÖVEG SZÓ SZERINTI FORDÍTÁSA

³¹ Ὅτε οὖν ἐξηλθεν λέγει Ἰησοῦς· Νῦν ἐδοξάσθη ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὁ θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ·

Amikor tehát kiment, mondja Jézus: „Most dicsőült meg az Emberfia, és az Isten megdicsőült benne.

³² (εἰ ὁ θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ,) καὶ ὁ θεὸς δοξάσει αὐτὸν ἐν αὐτῷ, καὶ εὐθὺς δοξάσει αὐτόν.

(Ha az Isten megdicsőült benne,) az Isten is meg fogja dicsőíteni őt benne, és rögtön meg fogja dicsőíteni őt.

³³ τέκνια, ἔτι μικρὸν μεθ’ ὑμῶν εἰμι· (...)

Gyermekeim, még keveset vagyok veletek. (...)

³⁴ ἐντολὴν καινὴν δίδωμι ὑμῖν ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους.

Új parancsot adok nektek, hogy szeressétek egymást, ahogy szerettelek titeket, hogy ti is szeressétek egymást!

³⁵ ἐν τούτῳ γινώσκονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταὶ ἐστε, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις.

Arról fogja mindenki megismerni, hogy tanítványaim vagytok, ha szeretitek egymást.”

1.2. NOVA VULGATAÉS MAGYAR FORDÍTÁSOK

NOVA VULGATA

Szent István Társulat fordítása

Szent Jeromos Katolikus Bibliatársulat fordítása

Békés-Dalos Újszövetségi Szentírás

Károli Gáspár revideált fordítása

Simon Tamás László O.S.B. Újszövetség-fordítása

³¹ CUM ERGO EXISSET, DICIT IESUS: “NUNC CLARIFICATUS EST FILIUS HOMINIS, ET DEUS CLARIFICATUS EST IN EO;

³¹ Amikor elment, Jézus beszélni kezdett: „Most dicsőül meg az Emberfia, s az Isten is megdicsőül benne.

³¹ Miután kiment, Jézus így szólt: »Most dicsőült meg az Emberfia, és Isten megdicsőült benne.

³¹ *Miután kiment, Jézus így szólt: „Most dicsőült meg az Emberfia, és benne megdicsőült az Isten.*

³¹ *Mikor azért kiment vala, monda Jézus: Most dicsőítették meg az embernek Fia, az Isten is megdicsőítették ő benne.*

³¹ Amikor kiment, Jézus így szólt:- Most dicsőítették meg az Emberfia, és Isten megdicsőült benne.

³² SI DEUS CLARIFICATUS EST IN EO, ET DEUS CLARIFICABIT EUM IN SEMETIPSO ET CONTINUO CLARIFICABIT EUM.

³² **Ha megdicsőül benne az Isten, az Isten is megdicsőíti saját magában, hamarosan megdicsőíti.**

³² Ha Isten megdicsőült benne, Isten is megdicsőíti őt önmagában, hamarosan megdicsőíti.

³² **Ha benne megdicsőült az Isten, Isten is meg fogja őt dicsőíteni önmagában, sőt hamarosan megdicsőíti.**

³² *Ha megdicsőítették ő benne az Isten, az Isten is megdicsőíti őt ő magában, és ezennel megdicsőíti őt.*

³² Mivel Isten megdicsőült benne, Isten meg fogja dicsőíteni önmagában, sőt azonnal megdicsőíti.-

³³ FILIOLI, ADHUC MODICUM VOBISCUM SUM (...)

³³ **Fiaim, már csak rövid ideig vagyok veletek. (...)**

³³ Gyermekeim, már csak kis ideig vagyok veletek. (...)

³³ **Gyermekeim, már csak rövid ideig vagyok veletek. (...)**

³³ *Fiaim, egy kevés ideig még veletek vagyok. (...)*

³³ Fiacskáim, még egy kis ideig veletek vagyok. (...)

³⁴ MANDATUM NOVUM DO VOBIS, UT DILIGATIS INVICEM; SICUT DILEXI VOS, UT ET VOS DILIGATIS INVICEM.

³⁴ **Új parancsot adok nektek: Szeressétek egymást! Amint én szerettelek benneteket, úgy szeressétek ti is egymást.**

³⁴ Új parancsot adok nektek, hogy szeressétek egymást; ahogy én szerettelek titeket, úgy szeressétek ti is egymást.

³⁴ **Új parancsot adok nektek: szeressétek egymást! Amint én szerettelek titeket, úgy szeressétek egymást ti is.**

³⁴ *Új parancsolatot adok nektek, hogy egymást szeressétek; a mint én szerettelek titeket, úgy szeressétek ti is egymást.*

³⁴ Új parancsolatot adok nektek: szeressétek egymást! Azzal a szeretettel szeressétek ti is egymást, amellyel szerettelek benneteket!

³⁵ IN HOC COGNOSCENT OMNES QUIA MEI DISCIPULI ESTIS: SI DILECTIONEM HABUERITIS AD INVICEM”.

³⁵ **Arról tudják majd meg rólatok, hogy a tanítványaim vagytok, hogy szeretettel vagytok egymás iránt.”**

³⁵ Arról ismeri meg mindenki, hogy tanítványaim vagytok, ha szeretettel vagytok egymás iránt.«

³⁵ **Arról ismerje meg mindenki, hogy tanítványaim vagytok, hogy szeretettel vagytok egymás iránt.”**

³⁵ *Erről ismeri meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha egymást szeretni fogjátok.*

³⁵ Arról fogja megtudni mindenki, hogy tanítványaim vagytok, ha szeretitek egymást.Simon Péter mondta neki:-

1.3. BEHATÁROLÁS

Az epizód része Jézus búcsúvacsorájának (Jn 13). Közvetlenül megelőzi Júdás árulásának előrejelzése, illetve az áruló távozása (Jn 13,21-30), amire vissza is utal az evangélista (Jn 13,31a). Majd követi Jézus és Simon Péter párbeszéde, amelynek keretében a Mester megjövendöli az apostol háromszori tagadását (Jn 13,36-38). E két fájdalmas epizód között helyezkedik el mint reménységár, az általunk vizsgált szakasz (Jn 13,31-35).

1.4. SZÓ SZERINTI ÜZENET

Az evangélista hangsúlyozza, hogy:

– Jézus földi életének és küldetésének a csúcspontja a kereszthalála és a feltámadása, amivel megdicsőíti az Atyát, illetve ami által megváltja a bűntől és a haláltól az embereket.

– A búcsúvacsora meghitt és bensőséges környezetében, amit viszont beárnyékol az árulás és a tagadás szomorú ténye, Jézus új parancsot hagy a tanítványaira, mintegy végrendeletül. A lábmosás gesztusával adja a mindvégig tartó szeretetének jelét (Jn 13,1-16), amire meghívja követőit is. A mérce, ahogy a keresztény embernek szeretnie kell, Jézus Krisztus szeretete: amint ő szeretett, úgy kell a tanítványnak is szeretnie. A jézusi szeretet pedig nem csupán érzést, hanem a másik ember melletti döntést, lehajlást, szolgálatot jelent. Ennek a krisztusi szeretetnek kell a keresztények ismertetőjelének lennie.

– Jézus az árulás és a tagadás megrázó tragédiájára szeretettel válaszol. S ezáltal meghirdeti szeretetének szelíd hatalmát, végső győzelmét, amit Simon Péter személyesen maga is megtapasztal a feltámadt Úrral való találkozása során, ahol Jézus rehabilitálja őt szeretetével (vö. Jn 21,15-17).

1.5. KULCSSZAVAK RÖVID ELEMZÉSE

ἐδοξάσθη(*edokszászthé*): megdicsőít, megdicsőül (Jn 13,31-32)

Ez a szó gazdag üzenetet hordoz a János-evangéliumban:

- Az Atya megdicsőíti a Fiút (Jn 8,54; Jn 13,31; Jn 17,1.4).
- Az Isten megdicsőül a Fiúban (Jn 13,31; Jn 14,13; Jn 17,1.4).
- A Fiú, az Emberfia, vagyis Jézus Krisztus megdicsőül a halott Lázár feltámasztása (Jn 11,4), a kereszthalál és a feltámadás (Jn 12,16.23; Jn 13,31), illetve a tanítványai által (Jn 17,10).
- A Szentlélek, akit Jézus megígér az apostoloknak, meg fogja dicsőíteni őt. Hiszen a Fiúból kapja mindazt, amit ki fog jelenteni a tanítványoknak (Jn 16,14).
- Az Atya az, aki megdicsőíti a saját nevét (Jn 12,28).
- Ez a szó kifejezi az Atya és a Fiú közötti örök szeretet-kapcsolatot is, amelyre Isten szózata, illetve Jézusnak az Atyával való beszélgetése is utal. A Fiú küldetése, hogy megdicsőítse az Atyát, illetve, hogy megdicsőüljön mindenben az Atya neve (Jn 12,28; Jn 17,1.4).
- Az apostolok azáltal dicsőítik meg az Atyát, hogy Jézus tanítványaivá válnak, és életük gyümölcsöző lesz a szeretet cselekedeteiben (Jn 15,8). Továbbá a feltámadt Úr titokzatosan rámutat arra, hogy Simon Péter vértanúhalállal fogja megdicsőíteni Istent (Jn 21,19).

ἐντολὴν καινὴν(*entolénkájén*): új/ megújított parancsot/ parancsolatot (Jn 13,34)

Ez a szókapcsolat az újszövetségi Szentírásban Jánosnál jelenik meg. Az új parancs a megújított parancsolatra utal, vagyis az ószövetségi törvények elmélyítésére a krisztusi szeretet parancsa által. Az új parancsot Jézus adja át tanítványainak a halála előtti estén, s az új mérce az lesz, ahogy ő szeretett (Jn 13,34). Ő nem csupán parancsot ad, hanem maga válik a törvénné, a szeretet mintájává, amit a tanítványainak követniük kell. Az egymás iránti szeretet ilyen értelemben vett megújított parancsa található meg az első és a második János-levélben is, ahol a szerző felhívja az olvasó figyelmét arra, hogy Jézushoz hasonlóan a tanítványnak is a szeretet szerint kell járnia, élnie (1Jn 2,6-8; 2Jn 5-6).

1.6. KONTEXTUÁLIS – KÁNONI PÁRHUZAMOK

Párhuzamok János evangéliumán belül

Jn 1,14 S az Ige testté lett, és közöttünk élt. Láttuk dicsőségét, az Atya Egyszülöttének dicsőségét, akit kegyelem és igazság tölt be.

Jn 1,51 Bizony, bizony, mondom nektek: Látni fogjátok, hogy megnyílik az ég, s az Isten angyalai föl- s leszállnak az Emberfia fölé.

Jn 7,33-34 Ekkor Jézus azt mondta: „Már csak rövid ideig vagyok veletek, aztán visszatérek ahhoz, aki küldött. Keresni fogtok, de nem találtok, mert ahol én vagyok, oda ti nem jöhettek.”

Jn 7,39 Ezt a Lélekről mondta, amelyben a benne hívők részesülnek. A Lélek ugyanis még nem jött el, mert még nem dicsőült meg Jézus.

Jn 8,54 Jézus így válaszolt: „Ha én dicsőíteném meg magam, mit sem érne a dicsőségem. Atyám dicsőít meg, akiről azt mondjátok ugyan, hogy Istenetek.”

Jn 12,23 Jézus ezt válaszolta: „Elérkezett az óra, amikor megdicsőül az Emberfia.”

Jn 15,12.17 Az az én parancsom, hogy szeressétek egymást, amint én szerettelek benneteket.” „Ezt a parancsot adom nektek: szeressétek egymást!”

Jn 15,19 Ha a világból valók volnátok, mint övéit szeretne benneteket a világ. De mert nem vagytok a világból valók, hanem kiválasztottalak benneteket a világból, gyűlöl benneteket a világ.

Jn 17,1.5 E szavak után Jézus az égre emelte tekintetét, és így imádkozott: „Atyám, elérkezett az óra. Dicsőítsd meg Fiadat, hogy Fiad is megdicsőítsen téged.” (...) „Most te is dicsőíts meg, Atyám, magadnál: részesíts abban a dicsőségben, amelyben részem volt nálad, mielőtt a világ lett.”

Szinoptikus párhuzamok

Mt 8,20 Jézus így válaszolt: „A rókáknak van vackuk, az ég madarainak fészük, de az Emberfiának nincs hova fejét lehajtania.”

Mt 19,19 apádat és anyádat tiszteld, felebarátodat pedig szeresd úgy, mint saját magadat.

Mt 22,39 A második hasonló hozzá: Szeresd felebarátodat, mint saját magadat.

Lk 10,26-27 Megkérdezte tőle: „Mi van megírva a törvényben? Hogyan olvasod?” Így válaszolt: „Szeresd Uradat, Istenedet, teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes erődből és teljes elmédből, felebarátodat pedig, mint saját magadat.”

Kánoni elemzés (párhuzamok a Szentírás más könyveiben)

Lev 19,18 Ne légy bosszúálló, és ne gyűlölkj néped fiaival! Szeresd embertársadat úgy, mint magadat! Én vagyok az Úr.

MTörv 28,9-10 Az Úr, amint megesküdött rá, szent népévé tesz, ha szem előtt tartod az Úr, a te Istened parancsait és az ő útjain jársz. A föld népei mind látják majd, hogy te az Úr nevét viseled és félni fognak tőled.

ApCsel 4,32 A sok hívó mind egy szív, egy lélek volt. Egyikük sem mondta vagyonát sajátjának, mindenük közös volt.

1Kor 9,21 Azok közt, akikre a törvény nem vonatkozik, olyan lettem, mint aki a törvényen kívül áll – pedig nem állok Isten törvényén kívül, hanem Krisztus törvényének vagyok alárendelve –, csak hogy megnyerjem a törvény alá nem rendelteket.

Gal 6,2 Hordozzátok egymás terhét, így teljesítitek Krisztus törvényét.

1Tessz 4,9 A testvéri szeretetről nem szükséges írnom, hiszen Istentől tanultátok, hogy egymást szeressétek.

1Pét 1,22 Miután lelketeket az igazságnak engedelmeskedve már megtisztítottátok az őszinte testvéri szeretetre, figyelmesen szeressétek egymást, szívből.

1Jn 2,5 De aki megtartja tanítását, abban Isten szeretete valóban tökéletes. Innen tudjuk, hogy őbenne vagyunk.

1Jn 2,7-8.10 Szeretteim, nem új parancsról írok nektek, hanem a régi parancsról, amelyet kezdettől tartotok. A régi parancs az a tanítás, amelyet hallottatok. Másfelől mégis új parancsról írok nektek. Ez benne és bennetek igaz, hiszen már oszladozik a sötétség és világít az igazi világosság. (...) Aki szereti testvérét, megmarad a világosságban, s nem szolgál botrányul másoknak.

1Jn 3,11.23 Mert ezt az üzenetet halljuk kezdettől fogva: Szeressük egymást! (...) Az az ő parancsa, hogy higgyünk Fiának, Jézus Krisztusnak nevében, és szeressük egymást parancsa szerint.

1Jn 3,14 Mi tudjuk, hogy a halálból átmentünk az életbe, mert szeretjük testvéreinket. Aki nem szeret, a halálban marad.

1Jn 4,7.11 Szeretteim, szeressük egymást, mert a szeretet Istentől van, és mindenki, aki szeret, Istentől való és ismeri Istent. (...) Szeretteim, ha Isten így szeretett minket, nekünk is szeretnünk kell egymást.

1Jn 4,10.19 A szeretet nem abban áll, hogy mi szeretjük Istent, hanem hogy ő szeret minket, és elküldte a Fiát bűneinkért engesztelésül. (...) Azért szeretjük (az Istent), mert ő előbb szeretett minket.

1Jn 5,1.3 Mindenki, aki hiszi, hogy Jézus a Krisztus, az Istentől született, és aki a szülőt szereti, szereti szülöttét is. (...) Mert az az Isten iránti szeretet, hogy megtartjuk parancsait. Parancsai nem nehezek.

2Jn 5 És most kérlek, Úrnő, nem mintha új parancsról írnék neked, hisz ez kezdet óta parancsunk: Szeressük egymást!

2. MEDITATIO – ELMÉLKEDÉS

2.1. PATRISZTIKUS NÉZŐPONT

Szent Ágoston: Isten megdicsőíti önmagában, így az örök Ige által magára vett emberi természet is örök halhatatlanságot kap. Ebből következik, hogy hamarosan megdicsőíti. Ezzel a bizonyossággal jövendöli meg feltámadását, amely nem az idők végén fog megtörténni, mint a mi feltámadásunk, hanem a közeljövőben. „”

Ez azt jelenti, hogy hamarosan megdicsőülök a feltámadás által, de nem megyek fel azonnal a mennybe. Mert így van megírva az Apostolok Cselekedeteiben: A feltámadás után negyven napig velük volt. „Fiaim, már csak rövid ideig vagyok veletek” (Jn 13,33). Jézus itt arról beszél, hogy hamarosan megdicsőül a feltámadás által, de nem megy fel azonnal a mennybe. Hiszen így van megírva az Apostolok Cselekedeteiben: A feltámadás után negyven napig velük volt.

Nem ezt parancsolta már a régi törvény, ahol meg van írva: Szeresd felebarátodat, mint önmagadat? Miért nevezi tehát az Úr „új parancsolatnak”? Nem azért, mert ezzel levetjük a régi embert, és magunkra öltjük az újat? Mert aki hallja, még inkább, aki engedelmeskedik neki, azt a szeretet megújítja – nem akármelyik szeretetet, hanem az a szeretetet, amelyet az Úr, hogy megkülönböztesse a testi szeretettől, a következőképpen jellemez: ahogy én szerettelek titeket, úgy szeressétek ti is egymást. Nem úgy tehát, ahogyan a halandó emberek szeretik egymást. (...) Ne gondold azonban, hogy figyelmen kívül hagyta azt a legfontosabb parancsolatot, hogy szeressük az Urat, a mi Istenünket. Akik helyesen értik, mindkét parancsolatot megtalálják mindkettőben: mert aki Istent szereti, az nem vetheti meg azt a parancsát, hogy szeressük felebarátunkat; és aki magasztos és lelki szeretettel szereti felebarátját, mit szeret abban, ha nem Istent? Ez az a szeretet, amelyről az Úr, hogy megkülönböztesse minden világi szeretettől, ezt mondja: ahogy én szerettelek titeket.

2.2. TANÍTÓHIVATALI NÉZŐPONT

2.2.1. KATOLIKUS EGYHÁZ KATEKIZMUSA

2746. Jézus, amikor eljött az Ő órája, az Atyához imádkozik. Imádsága – a leghosszabb imája, amit az evangélium ránk hagyott – átfogja a teremtés és az üdvösség egész rendjét, miként halálát és föltámadását is. Jézus órájának imája mindig az övé marad, miként a húsvétja is, mely – mivel „egyszer s mindenkorra” történt – jelenvaló marad Egyházának liturgiájában.

2747. A keresztény hagyomány méltán nevezi Jézus „papi” imájának. A mi Főpapunk imája ez, elválaszthatatlan áldozatától, az Atyához való átmenetelétől („pászkJától”, `húsvétjától’), melyben teljes önmagát egészen az Atyának „szenteli”.

2748. Ebben a húsvéti, áldozati imában minden „összefoglaltatik” Őbenne: Isten és a világ, az Ige és a test, az örök élet és az idő, a szeretet, mely odaadja magát, és a bűn, mely ezt a szeretetet elárulja, a jelenlévő tanítványok és azok, akik szavukra hinni fognak Őbenne; a kiüresítés és a dicsőség. Az Egység imája ez.

2749. Jézus egészen teljesítette az Atya művét, és az Ő imádsága, miként áldozata is, kiterjed az idők végezetéig. Az Óra imádsága betölti a végső időket, és beteljesedésükhöz vezet azokat. Jézus, a Fiú, akinek az Atya mindent odaajándékozott, egészen az Atyának adja magát, s ugyanakkor emelkedett szabadsággal fejezi ki magát a hatalom miatt, melyet az Atya adott neki minden test fölött. A Fiú, aki Szolgává lett, az Úr, Pantokrátor.

Főpapunk, aki értünk imádkozik, Az is, aki imádkozik bennünk, és Isten, aki meghallgat minket.

2750. Az Úr Jézus szent Nevébe behatolva tudjuk fölfogni belülről az imádságot, amelyre Ő tanít minket: „Miatyánk!” Papi imája belülről sugallja az „Atya-imádság” nagy kéréseit: a törődést az Atya Nevével, az Ő országáért (dicsőségéért) égő buzgóságot, az Atya akarátának, üdvözítő tervének teljesítését és a gonosztól való szabadítást.

2751. Végül ebben az imádságban nyilatkoztatja ki és adja nekünk Jézus az Atya és a Fiú elválaszthatatlan „ismeretét,” ami maga az imádságos élet misztériuma.

459. Az Ige testté lett, hogy a szentség példaképe legyen számunkra: „Vegyétek magatokra igámat és tanuljatok tőlem...” (Mt 11,29). „Én vagyok az Út, az Igazság és az Élet, senki sem jut az Atyához, csak énáltalam” (Jn 14,6). És a színeváltozás hegyén maga az Atya parancsolja: „Őt hallgassátok” (Mk 9,7). Ő csakugyan a boldogságok modellje és az új törvény normája: „Szeressétek egymást, amint én szerettelek titeket” (Jn 15,12). Ez a szeretet megköveteli, hogy az ő nyomában járva odaadjuk önmagunkat.

1823. Jézus a szeretetből új parancsot alkotott. Övéit „mindvégig” szeretve (Jn 13,1), kinyilvánítja az Atya szeretetét, amelyet Ő maga kap. A tanítványok egymást szeretve Jézus szeretetét utánozzák, amelyet ők is kapnak. Ezért mondja Jézus: „Amint engem szeret az Atya, úgy szeretlek én is titeket. Maradjatok meg az én szeretetemben” (Jn 15,9). Továbbá: „Ez az én parancsom, hogy szeressétek egymást, ahogyan én szerettelek titeket” (Jn 15,12).

2074. Jézus mondja: „Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők. Aki bennem marad és én őbenne, az bő termést hoz. Hisz nálam nélkül semmit sem tehettek.” (Jn 15,5) Az itt említett termés a Krisztussal való egyesülés által megtermékenyített élet szentsége. Amikor Jézus Krisztusban hiszünk, közösségben vagyunk az Ő misztériumaival és megtartjuk az Ő parancsait, akkor maga az Üdvözítő jön, hogy Atyját és testvéreit, a mi Atyánkat és a mi testvéreinket bennünk szeresse. Az Ő személye lesz a Szentlélek kegyelméből cselekvésmódunk belső és élő szabálya: „Ez az én parancsom, hogy szeressétek egymást, amint én szerettelek titeket” (Jn 15,12).

2196. Jézus, amikor megkérdezték tőle, hogy melyik az első parancs, azt felelte: „Az első ez: »Halljad, Izrael! Az Úr a mi Istenünk az egyetlen Úr. Szeresd a te Uradat, Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes elmédből és minden erődből.« A második ez: »Szeresd felebarátodat, mint önmagadat.« Ezeknél nagyobb parancs nincsen.” (Mk 12,29–31)

Szent Pál apostol emlékeztet rá: „Aki (...) szereti felebarátját, teljesítette a Törvényt. Hiszen a Ne törj házasságot, Ne ölj, Ne lopj, a másét ne kívánd, s minden egyéb parancsot ez az egy szó foglalja össze: Szeresd felebarátodat, mint önmagadat. A szeretet nem tesz rosszat a felebarátnak; a Törvény teljessége tehát a szeretet.” (Róm 13,8–10)

4. Cikkely

„Tiszteld atyádat és anyádat, hogy sokáig élj azon a földön, amelyet az Úr, a te Istened ad neked” (Kiv 20,12).

„És engedelmeskedett nekik” (Lk 2,51).

Maga az Úr Jézus is emlékeztetett „Isten parancsának” jelentőségére. Az Apostol tanítja: „Gyermekek, engedelmeskedjete szüleiteknek az Úrban, mert így van rendjén. Ez az első ígérettel egybekötött parancs: »Tiszteld apádat és anyádat, hogy boldog és hosszú életű légy a földön.«” (Ef 6,1-3)

2822. A mi Atyánk akarata az, hogy „minden ember (...) üdvözljön és eljusson az igazság megismerésére” (1Tim 2,3-4). „Türelmes (...), mert nem akarja, hogy valaki is elvesszen” (2Pt 3,9). Az Ő minden egyebet összefoglaló parancsa, ami az Ő egész akaratát is kifejezi számunkra, az, hogy szeressük egymást, ahogy Ő szeretett minket.

2842. Ez a „miképpen (=miként)” nemcsak itt fordul elő Jézus tanításában: „Legyetek tökéletesek, miként a ti mennyei Atyátok tökéletes” (Mt 5,48). „Legyetek irgalmasok, miként a ti Atyátok is irgalmas” (Lk 6,36). „Új parancsot adok nektek, szeressétek egymást, miként én szerettelek titeket” (Jn 13,34). Az Úr parancsának megtartása lehetetlen, ha az isteni példa kívülről történő utánzásáról van szó. Itt azonban a mi Istenünk szentségében, irgalmasságában és szeretetében eleven és a „szív mélyéből” fakadó részesedéstről van szó. Egyedül a Lélek, akiből „élünk” (Gal 5,25), tud minket olyan érzületűekké tenni, mint amilyen Jézus Krisztusban volt. Így lehetővé válik a megbocsátás egysége, „megbocsátván egymásnak, miként Isten is megbocsátott nekünk Krisztusban” (Ef 4,32).

756. „Gyakran Isten épületének is mondják az Egyházat. Maga az Úr ahhoz a kőhöz hasonlította magát, melyet elvetettek az építők, mégis szegletkövé lett (Mt 21,42; vö. ApCsel 4,11; 1Pt 2,7; Zsolt 117,22). Erre az alapra építik az Egyházat az apostolok, és tőle kapja erejét és szilárdságát az Egyház. Ez az épület különféle neveket kapott: Isten háza, melyben az ő családja lakik; Isten lakóhelye a Lélekben, Isten hajléka az emberekkel, főleg pedig szent templom, melyet az egyházatyák szava szerint a kőből épült templomok megjelenítenek, s a liturgia méltán hasonlítja a szent városhoz, az új Jeruzsálemhez. Benne ugyanis mint élő kövek épülünk itt a földön. E szent várost János úgy látja, hogy a világ megújulásakor leszáll a mennyből, Istentől, és oly szép, mint a vőlegényének fölékesített menyasszony (Jel 21,1).”

865. Az Egyház egy, szent, katolikus és apostoli legmélyebb és végső lényegében, mert benne már létezik és az idők végén be fog teljesedni „a mennyek országa”, „Isten országa”; amely Krisztus személyében eljött, és azok szívében, akik az Ő testének tagjai lettek, titokzatos módon növekszik a teljes eszkatologikus kinyilvánulásáig. Akkor minden ember, akit Ő megváltott, aki „őbenne szent és szeplőtelen lett Isten előtt a szeretetben”, összegyűlik mint Isten egyetlen népe, „a Bárány Menyasszonya”, „az Istentől, a mennyből alászálló szent város, melyet Isten ragyogása tölt be” „és a város falának tizenkét alapköve van; rajtuk a Bárány tizenkét apostolának tizenkét neve” (Jel 21,14).

1042. Az idők végén Isten Országa el fogja érni a maga teljességét. Az egyetemes ítélet után a testben és lélekben megdicsőült igazak örökké uralkodni fognak Krisztussal, és a világmindenség is megújul:

Akkor az Egyház „a mennyei dicsőségben be fog teljesedni, amikor (...) az emberi nemmel együtt az egész világ is, mely bensőségesen kapcsolódik az emberhez és általa halad a célja felé, tökéletesen helyreáll Krisztusban”.

1043. A Szentírás ezt a titokzatos megújulást, mely átalakítja az emberiséget és a világot, nevezi „új égnek és új földnek” (2Pt 3,13). Ez lesz Isten tervének végső megvalósulása: „összefoglalni mindeneket Krisztusban, ami a mennyben és a földön van” (Ef 1,10).

1044. Ebben az új mindenségben, a mennyei Jeruzsálemben Istennek lakása lesz az emberek között. „És letöröl a szemükről minden könnyet, és nem lesz többé halál, sem gyász, sem jajgatás, sem fájdalom nem lesz többé, mert a korábbiak elmúltak” (Jel 21,4).

1045. Az ember számára e beteljesedés lesz az emberi nem egységének végső megvalósulása, melyet Isten a teremtéstől fogva akart, s melynek a zarándok Egyház „mintegy szakramentuma” volt. Akik Krisztussal egyesültek, a megváltottak közösségét fogják alkotni, Isten „szent Városát” (Jel 21,2), „a Bárány eljegyzett menyasszonyát” (Jel 21,9). E közösséget többé nem sebzí meg bűn, szenny, önszeretet, melyek az emberek földi közösségét rombolják vagy megsebzik. A boldogító látás, melyben Isten a választottak számára kimeríthetetlenül föltárul, a boldogság, a béke és közösség örök forrása lesz.

1046. Ami a világmindenséget illeti, a kinyilatkoztatás mély közösséget állít az anyagvilág és az ember rendeltetése között:

„Maga a természet sóvárogva várja Isten fiainak megnyilvánulását (...), abban a reményben, hogy a mulandóság szolgálai állapotából fölszabadul (...). Tudjuk ugyanis, hogy az egész természet együtt sóhajtozik és vajúdik mindmáig; de nemcsak az, hanem mi magunk is, akik bensőnkben hordozzuk a Lélek csíráit: mi is sóhajtozunk és várjuk a fogadott fiúságot, testünk megváltását.” (Róm 8,19–23)

1047. Az egész látható világmindenség arra van tehát rendelve, hogy maga is átalakuljon: „Tehát eredeti állapotába visszaállítva akadály nélkül kell szolgálnia az igazakat”, részesedvén megdicsőülésükben, a föltámadott Jézus Krisztusban.

1048. „Nem tudjuk, mikor teljesedik be a föld és az emberiség ideje, sem a mindenség átalakulásának módját nem ismerjük. Elmúlik ugyanis a világ büntől eltorzult alakja, de halljuk, hogy Isten új lakóhelyet és új földet készít, melyben igazságosság lakik, s melynek boldogsága betölti, sőt felülmúlja mindazt a békevágyat, mely feltör az emberi szívekből.”

1049. „Az új föld várásának mégsem szabad csökkentenie, hanem inkább fokoznia kell a szorgoskodást, hogy szebb legyen a föld, hiszen itt van növekedőben az új emberi család közössége, mely némiképp már sejteti az eljövendő világ körvonalait. Így tehát jóllehet a földi fejlődést gondosan meg kell különböztetni Krisztus országának növekedésétől, mégis amennyiben hozzájárulhat a társadalom jobb rendjének megalkotásához, sokat jelent az Isten országa szempontjából.”

1050. Ha „az emberi méltóság, a testvéri közösség és a szabadság javait, tudniillik a természet és az emberi munka jó gyümölcseit az Úr Lelkében és az Úr parancsa szerint

elterjesztettük a földön, egyszer újra meg fogjuk találni, de már megtisztítva minden szennytől, tündöklően és megdicsőülve, akkor, amikor Krisztus átadja az Atyának az örök és egyetemes országot”. Akkor Isten lesz „minden mindenben” (1Kor 15,28) az örök életben:

„Az élet valójában és igazában az Atya, aki a Fiú által a Szentlélekben forrásként árasztja mindenkire a mennyei javakat: és jósága által nekünk, embereknek is az örök élet javait igazmondóan megígérte.”

2016. Anyánk, a Szent Egyház fiai Istentől, Atyjuktól joggal remélik a végső állhatatosság kegyelmét és a jutalmat a Jézussal közösségben és az Ő kegyelmével tett jó cselekedeteikért. A hívők, akik az életnek ugyanazt a szabályát követik, részesednek azok „boldog reményében”, akiket az isteni irgalmasság összegyűjt „a szent városba, az új Jeruzsálembe (...), amely Istentől száll alá a mennyből, mint a vőlegényének fölkesített menyasszony” (Jel 21,2).

2817. Ez a „Maranatha” kérés a Lélek és a Menyasszony kiáltása: „Jöjj el, Úr Jézus!” „Ha nem is állna ott az imádság elején az ország eljövételének kérése, a későbbiek során kimondanánk, mert reményünk tárgya felé sietünk. Az oltár alatt türelmetlenül kiáltják a vértanú lelkek az Úrnak: »Meddig nem állsz bosszút vérünkért, Urunk, a föld lakóin?« (Jel 6,10). A világ végén ugyanis megtörténik a bosszúállás értük. Sőt, amilyen gyorsan lehet, Urunk, jöjjön el a te országod!”

2.2.2. PÁPAI GONDOLATOK

SZENT VI. PÁL PÁPA EVANGELIUNUNTIANDI KEZDETŰ APOSTOLI BUZDÍTÁSA

Az egyetemes egyház távlata

61. Ki kell térnünk itt, kedves Testvérek és Gyermekeink, egy igen fontos kérdésre. Az első keresztyének örömmel vallották meg, hogy egyetemes jellegű egyháznak tagjai. Erről tanúskodtak liturgiájukban, de a bírók és hóhérok előtt is, valamint minden hitvédő iratukban. Teljes tudatában voltak annak, hogy nagy közösség áll mögöttük, amelynek sem a tér, sem az idő nem szab határt: „az igaz Ábeltől az utolsó kiválasztottig”, „a föld végső határáig”, „a világ végezetéig”.

Ilyennek akarta Urunk az egyházat: egyetemesnek, hatalmas fának, amelynek lombjában fészket raknak az ég madarai, halászhálónak, mely mindenféle halat befog, vagy amelyben Péteréhez hasonlóan százötvenhárom nagy halat találtak. Nyájnak akarta az egyházat, amelyet közös pásztor vezet a legelőre. Tehát egyetemesnek akarta, amelynek nincsenek határai, kivéve sajnos egyet: a bűnös ember szívét és lelkét.

SZENT II. JÁNOS PÁL PÁPA REDEMPTORHOMINIS KEZDETŰ ENCIKLIKÁJA

7. Krisztus misztériumában

Azok az utak, melyeken a mai Egyházat a Zsinat elindította, s melyeket VI. Pál pápa első enciklikájában kijelölt, minden bizonnyal hosszasan követendőek lesznek számunkra is. Az új korszakot megnyitva azonban joggal kérdezhetjük: Merre haladjunk? Mit kell

tennünk, hogy az Egyháznak ebben az új Adventjében, amikor egy új évezred felé közeledünk, közelebb jussunk Ahhoz, akit a Szentírás így nevez: „Örök Atya”, „a jövőendő századok Atyja”? Elsősorban ezt kell az új pápának keresnie, miközben a hit engedelmisségével követi a parancsot, melyet az Úr Krisztus nem is egyszer adott Péternek: „Legeltesd bárányaimat!” – ami azt jelenti: légy pásztor a nyájamnak; és másutt: „Te pedig megtérve, erősítsd meg a testvéreidet!”.

Ezekre a kérdésekre, Testvéreim, Fiaim és Leányaim, egyetlen alapvető választ kell adnunk: egész lelkünkkel, értelmünkkel, akarattal és szívünkkel Krisztus, a mi Megváltónk felé kell fordulnunk; Krisztus felé, aki az emberiség Megváltója. Rá akarunk tekinteni, mert csak Őbenne, az Isten Fiában van üdvösségünk, és Péterrel együtt mondjuk: „Uram, kihez menjünk? Az örök élet igéi nálad vannak!”

SZENT II. JÁNOS PÁL PÁPA UTUNUM SINT KEZDETŰ ENCIKLIKÁJA

91. Máté evangéliuma írja le és határozza meg pontosan Péter lelkipásztori küldetését az Egyházban: „Boldog vagy, Simon, Jónás fia, mert nem a test és vér nyilatkoztatta ki ezt neked, hanem az én mennyei Atyám. Én is mondom neked: te Péter vagy, és én erre a sziklára fogom építeni Egyházamat, és a pokol kapui nem vesznek erőt rajta. Neked adom a mennyek országának kulcsait, és amit megkötsz a földön, megkötött lesz a mennyben is, és amit föloldasz a földön, föloldott lesz a mennyben is.”

Lukács kiemeli, hogy Krisztus Péterre bízta a testvérek megerősítését, ugyanakkor tudomására hozta emberi gyöngeségét, és megtérésre szorultságát. Mintha Péter emberi gyöngeségének háttérben mutatkozna meg teljesen, hogy különleges szolgálata az Egyházban mindenestől kegyelem; s mintha a Mester külön is foglalkozna az ő megtéréssel, hogy fölkészítse a feladatra, amit Egyházában rábízni készült, és nagyon sokat követelt tőle. Péternek e feladatát, mely változatlanul gyöngeségének tárgyilagos látásával társul, a negyedik evangéliumban is megtaláljuk: „Simon, János fia, jobban szeretsz, mint ezek?... Legeltesd bárányaimat.” Jelentőségteljes továbbá, hogy a Korintusiakhoz írt második levél szerint a föltámadott Krisztus először Kéfásnak jelent meg és utána a tizenegynek.

Fontos hangsúlyoznunk, hogy Péter és Pál gyöngesége miként teszi nyilvánvalóvá, hogy az Egyház a kegyelem végtelen erején alapszik. Péter azonnal a primátus ráruházása után szigorú megrovást kapott Krisztustól: „botránkoztatsz engem!” Hogyan ne vennénk észre a kapcsolatot az irgalom, melyre Péter szorul, és az irgalom szolgálata között, melyet elsőként ő tapasztalt meg? S ő háromszor tagadja meg Jézust. János evangéliuma is hangsúlyozza, hogy Péter a nyáj legeltetésének föladatát a szeretet háromszoros megvallásában kapja meg, ami megfelel háromszoros tagadásának. Lukács a maga részéről Krisztus már idézett szavában, melyhez a Péter küldetését értelmező első hagyomány kapcsolódik, kiemeli a tényt, hogy Péternek, miután megtér, meg kell erősítenie testvéreit.

SZENT II. JÁNOS PÁL PÁPA PASTORES DABOVOBIS KEZDETŰ APOSTOLI BUZDÍTÁSA

22. APásztorKrisztusképe, kinek nyája az Egyház, újra és még kifejezőbben mutatja ugyanazokat a vonásokat, melyeket Krisztusnak, a Főnek és Szolgának arcán láttunk. Jézus Krisztus ugyanis, aki beteljesítette az Üdvözítő Messiásról szóló jövendöléseket – melyekről a Zsoltáros és Ezekiel próféta olyan különleges örömmel énekelt (vö. Zsolt 22-23; Ez 34,11) –, Jó Pásztornak nevezte magát (Jn 10,11-14), nemcsak Izrael, hanem minden ember számára (10,16). Élete nem más, mint „pásztori szeretetének” szakadatlan megnyilvánulása: megkönyörül a sokaságon, a fáradtakon és elcsigázottakon, akik olyanok voltak, mint a pásztor nélküli juhok (vö. Mt 9,35-36); megkeresi az eltévedtet (vö. 18,12-14) és ünnepel, amikor megtalálja; összegyűjti és őrzi, ismeri és nevükön szólítja bárányait (vö. 10,3), zöldellő réteken és üdítő vizekhez tereli őket (vö. Zsolt 22); asztalt terít számukra és a saját életét adja eledelül. A Jó Pásztor halála és föltámadása által kínálja föl életét, miként a római liturgia énekli: „Föltámadt a Jó Pásztor, aki életét adta juhaiért és arra méltatta nyáját, hogy meghaljon érte”. (...)

A pap tehát arra hivatott, hogy Jézus Krisztus, az Egyház vőlegényének élő képmása legyen. Mindig a közösség tagja marad, mint a többi hívő – a testvérek és nővérek, akiket a Szentlélek hív egybe –, de a Krisztushoz, a Főhöz és Pásztorhoz való hasonlóság erejéből maga a pap is jegyesi kapcsolatba kerül a rábízott közösséggel: „Amennyiben megjeleníti Krisztust, a Főt és Pásztort s az Egyház Vőlegényét, a pap nemcsak az Egyházban van, hanem az Egyház színe előtt is áll”. Így arra hivatott, hogy a maga lelki életében azt a szeretetet élje, amelyet a Vőlegény Krisztus táplál menyasszonya, az Egyház iránt. E jegyesi jellegnek megfelelően életét úgy kell értelmeznie és berendeznie, hogy Krisztus vőlegényi szeretetének tanúja legyen; ezért képes mindenkit szeretni új, kitáruló és tiszta szívvel, nagylelkű önmegtagadással, állandó, hűséges és teljes odaadással; ugyanakkor szerető féltéssel (vö. 2Kor 11,2) és anyai gyöngédséggel, mely az anyai lelkületből fakadó kedveskedést sem veti meg, és a vajúdás fájdalmas kiáltásait sem szégyelli, „amíg a krisztushívők szívében ki nem alakul Krisztus” (vö. Gal 4,19).

2.3. LITURGIKUS NÉZŐPONT

2.3.1. AZ EVANGÉLIUMI SZAKASZ KAPCSOLÓDÁSI PONTJAI A SZENTMISE SZERTARTÁSÁNAK EGYÉB SZÖVEGEIVEL

Jézus az *evangéliumi részletben* (Jn 13,31-35) és az alleluja versben (Jn 13,34) arról beszél, hogy új parancsot ad nekünk, vagyis, hogy úgy szeressük egymást, ahogy ő szeret minket. Erre bátorít a *kezdő ének* is (Zsolt 97,1-2): „Az Úrnak új dalt énekeljete!” Az új ének, amit Istennek dalolunk jelképezi az Úr iránti megújult szeretetünket, hódolatunkat. A *szentleckében* (Jel 21,1-5a) a „régvi világ” a bűntől megsebzett emberiséget és az ennek következtében szenvedő teremtet világot, az „új ég, az új föld és az új Jeruzsálem” pedig a megdicsőült világmindenséget és hívőket, illetve a mennyország örömét és békéjét szimbolizálja. Isten ígérete csendül fel, hiszen ő mindent képes megújítani, újjáformálni: „Íme, újjáalkotok mindent!”

A *válaszos zsoltár* (Zsolt 144,8-13) és a *szentlecke* is (Jel 21,1-5) Isten nagylelkű és gyengéd szeretetét hirdeti és ünnepli: „Irgalmas az Úr és kegyelmes, nagy irgalmú és hosszan tűrő. Az Úr mindenkihez jóságos és irgalmas minden művéhez.”, „Nézd, ez az Isten hajléka az emberek között! Velük fog lakni és ők az ő népe lesznek, és maga az Isten lesz velük. Letöröl szemükről minden könnyet.”

Istennek ez a megújító és átformáló szeretete a legteljesebb módon Jézus Krisztusban mutatkozott meg, akinek az evangéliumát hirdetik az apostolok az *olvasmányban* (ApCsel 14,21-27): „hirdették az Isten szavát”, és amire előre utal a *zsoltáros* is (Zsolt 144,8-13): „Hirdessék az embereknek hatalmas tetteid”. Az *egyetemes könyörgésekben*, illetve az ezeket bevezető és a záró fohászokban mindezek fényében pedig többek között azért imádkozunk, hogy befogadva Jézus szeretetét, legyünk ennek a krisztusi szeretetnek továbbadói és megjelenítői ott, ahol élünk: „Alakítsd szívünket szent Szíved szerint, és töltsd el szeretettel embertársaink iránt!”, „Könyörögjünk, testvéreim, a mi Urunkhoz, Jézus Krisztushoz, aki általunk akarja megmutatni szeretetét a világnak!”, „Add, hogy közös áldozatbemutatóunktól erőt merítve folytassuk tovább szereteted művét a világon!”

2.3.2. LITURGIKUS ÉNEKEK

ÉNEKLŐ EGYHÁZ

Békességet hagyok rátok(553)

<http://nepenektar.hu/idoszak/husvet/liturgia/190/comm/634/bekesseget-hagyok-ratok-pacem-meam>

GITÁROS ÉNEKEK

Sillye Jenő: Szeretet himnusz

<https://www.youtube.com/watch?v=fY5kZSG9fQw>

2.4. PEDAGÓGIAI NÉZŐPONT

2.4.1. EVANGÉLIUM TÉMÁJÁT FELDOLGOZÓ IRODALMI MŰ

Túrmezei Erzsébet: Pótvizsga a szeretetből

A Mester nagy iskolájában
Ma szeretetből pótvizsgáztam
Tanítóm előtt remegve álltam.

Az első vizsgán én elbuktam,
A tételt bár kívülről tudtam,
De gyakorlatilag azt előadni nem tudtam.

Szerettem én ki engem szeret,
Minden jó embert, akit csak lehet,
De az ellenségemet?!

Aki rágalmaz, kinevet?
Ad mindenféle csúf nevet,
Gyaláz és megaláz engemet?

Ilyet nem tudok szeretni: – Nem!
És ezt húztam ki, ez volt a tételem.
Hogy ellenségemet is szeressem.

Szereted? – Kérdezte tanárom,
Az én Mesterem és Megváltóm.
Nem tudom! – Hiába próbálok.

Szelíden mondta, de erélyesen:
Pótvizsgára méssz! És ha mégsem
Tanulod meg, megbuksz egészen.

A szeretet nehéz tétel.
A legtöbben ebben buknak el,
Mert aki bánt, azt is szeretnünk kell.

De Mesterem tovább tanított,
Különórára hívott,
Szeretetével sokat kivívott.

Mutatta kezén, lábán a sebet,
Hogy mennyit tehet a szeretet,
Eltúrni a kereszt-szegeket.

Eltúrni a gúnyt, gyalázatot,
Töviskoronát, nehéz bánatot.
A dárdaszúrást, mit értem kapott.

Megrendültem egész szívemben.
Hát a szeretet ilyen végtelen?
Tanítóimtól tanulni kezdtem.

Megnyerheted vele úgy lehet,
Hogy ő is megtér, hogy ő is szeret,
Ha látja a te szeretetedet.

Így tanított, szívem felrázta.
Látta, hogy hajlok a tanításra.
Szeretétét szívembe zárta.

És most pótvizsgáztam belőle,
Ott volt ellenségem is,
Gúnyos megjegyzést kaptam tőle.

De én szeretettel feleltem,
S e szeretettel őt megnyertem,
És a pótvizsgán általmentem.

Tovább tanulok, tovább megyek.
Vannak szeretet egyetemek,
Magasak, mégsem elérhetetlenek.

Mert más tudományt, sokat tanulhatok,
Megcsodálhatnak, úgy vizsgálhatok,
De ha szeretet nincs bennem
Semmi vagyok!

2.5. KÉRDÉSEK AZ EVANGÉLIUMHOZ

- Tudok-e szeretettel fordulni azokhoz, akik bosszantanak, megbántottak vagy esetleg ellenségesek velem szemben?
- Mi a jellemző az én szeretetemre?

3. ORATIO – IMÁDSÁG

A szentmise első könyörgése

Istenünk, te megváltottál és gyermekeiddé fogadtál bennünket. Tekints jóságosan szeretett fiaidra, és vezess el minket, Krisztusban hívőket az igazi szabadságra és a mennyei dicsőségbe. A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön örökké. Ámen.

Imádság

Mennyei Atyám, Jézus nevében kérek, küldd el a szeretet és a szabadság Lelkét, hogy egyre inkább úgy tudjak szeretni, ahogy Szent Fiad szeret! Ámen.

4. CONTEMPLATIO – SZEMLÉLŐDÉS

Új parancsot adok nektek: Szeressétek egymást! (Jn 13, 31-33a.34-35)

(Forrás: Shutterstock)

5. CONDIVISIO – MEGOSZTÁS

Örömhír megfogalmazása: Nekem ebben a szakaszban az az örömhírem, hogy...

- Jézus személyesen engem is meghív a szeretetre, rám is számít mint tanítványára.
- Jézus meghív engem is, hogy felnőjek az ő szeretetéhez!

6. ACTIO – TETTEKRE VÁLTÁS

Tanúságtétel megfogalmazása: Az evangéliumi szakasz arra ösztönöz, hogy...

- Próbáljak ma (és minden nap) eggyel több ember felé szeretettel lenni, mint tegnap.
- Minden este vizsgáljam meg a „figyelmes szeretet imájában”, hogy milyen volt ma a szeretetem! S kérjem az Urat, hogy növekedni tudjak a szeretetben!

IMPRESSZUM

A *Lectio divina segédanyagok*, amiknek felépítése a *lectio divina* módszer felosztását követi, segítik az evangéliumi szakasz imádságos elmélyítését.

Lectio divina segédanyag, Húsvét 5. vasárnap („C” év)

Borítófotó © Shutterstock

A Biblia szövegének fordításait a következő forrásokból vettük át:

- liturgikus szöveg: igenaptar.katolikus.hu (utolsó letöltés 2020. szeptember 18.)
- a görög szöveget az SBLGNT (utolsó letöltés 2020. május 11.)
- latin fordítás: Vatikán online archívuma (utolsó letöltés 2020. május 14.)
- további magyar fordítások: szentiras.hu (utolsó letöltés 2020. május 12.)

Szent Ágoston gondolatait a Catena Aurea német nyelvű kiadása alapján Hegyi László fordította
Katolikus Egyház Katekizmusa: archiv.katolikus.hu/kek (utolsó letöltés 2020. május 15.)

Pápai gondolatok: regi.katolikus.hu (utolsó letöltés 2020. szeptember 14.)

Túrmezei Erzsébet: Pótvizsga a szeretetből – <http://www.keresztenyelet.hu/turmezei-erzsebet-potvizsga-szeretetbol>

A *Lectio divina segédanyag* összeállításában a lectio divina munkacsoport működött közre, melynek vezetője Nyúl Viktor, egykori és jelenlegi tagjai pedig: Asztalos Gábor Tamás, Asztalos Lívია, Csonka Laura, Endrédi Melinda, Geiszelhardt Sára, Görföl Tibor, Grász-Szily Boglárka, Haász Rebeka Anna, Fazekas Zsófia, Hegyi László, Járai Ferenc, Máté Mária Magdolna Teréz nővér, Mohay Réka, Molnár Dzszenifer, Nyúlné Révfalvi Ildikó, Paál Ágnes, Rác Dávid, Rác Édua Anna, Roszkopf Rita, Sárszegi Judit, Szabóné Nagy Katalin, Vermes Nikolett, Zimonyi Géza.

Ezen kiadvány tartalma szerzői jogi védelem alatt áll. A szerzői jogok tulajdonosai a fentebb említett esetekben az ott megjelölt jogtulajdonosok, külön meg nem jelölt esetekben a Pécsi Egyházmegye. Hitbuzgalmi és lelkipásztori célra a kiadvány anyaga szabadon felhasználható.

Kiadja a Pécsi Egyházmegye, 2022

7621 Pécs, Dóm tér 2.

E-levelcím: lectio.divina@pecs.egyhazmegye.hu

Honlap: lectiodivina.hu